

VILDTBESTANDE OG JAGTTIDER I DANMARK: DET BIOLOGISKE GRUNDLAG FOR JAGTTIDSREVISIONEN 2010

Faglig rapport fra DMU nr. 742 2009

DANMARKS MILJØUNDERSØGELSER
AARHUS UNIVERSITET

mistet dele af deres skyhed over for mennesker i løbet af få år efter en fredning. I den samlede videnskabelige litteratur omkring jagtundersøgelser er der påvist mange effekter af jagt, men disse effekter har som hovedregel kun kunnet spores i kortere perioder efter fredninger. I modsætning til fx visse miljøfremmede stoffer, der potentielt kan have effekter på bestande i mange år efter, at man er ophørt med at bruge dem, kan man således vurdere jagt ud fra den antagelse, at effekterne er næsten umiddelbart reversible. Det er ikke mindst af denne grund, at der i vildtforvaltningen er mulighed for at se tiden an mht. at indskrænke den jagtlige udnyttelse af arter i tilbagegang.

"Look-alike" problematikken

Et særligt problem omkring jagt opstår, fordi nogle vildtarter kan forveksles med hinanden. Selv arter, der måske ikke er svære at bestemme, når man ser dem i kikkert og under gode lysforhold, kan være yderst vanskelige at skelne med sikkerhed i jagtlige situationer, hvor man ikke bruger kikkert, hvor lysforholdene måske ikke er optimale, og hvor man på meget kort tid skal beslutte sig for, om man vil skyde eller undlade at skyde.

For de arter, der behandles her, kan flg. artspar eller -grupper give bestemmelsesproblemer i jagtsituationer:

- Husmår og skovmår.
- Grå gæs (grågås, kortnæbbet gås, sædgås og blisgås).
- Svømmeænder (bl.a. krikand og atlingand).
- Dykænder (bl.a. hunner af stor og toppet skallesluger).
- Måger (svartbag, sildemåge og sølvmåge, især ungfugle).
- Gråsæl og spættet sæl.
- Vadefugle (hhv. almindelig hjejle og strandhjejle, dobbeltbekkasin og enkeltbekkasin, stor og lille regnspove, stor og lille kobbersneppe, islandsk ryle og andre mindre vadefuglearter og klirer).

Potentielle vanskeligheder med identifikation i jagtsituationer tages også i betragtning ved vurderingen af jagttider. I princippet er der tre mulige anbefalinger, hvis to eller flere arter ligner hinanden meget:

1. I nogle tilfælde er der kun et begrænset overlap mellem de habitater, hvor de to arter forekommer. I sådanne tilfælde kan der gives jagttid til den ene (typisk den mest almindelige) af de to arter, mens fredning af den anden opretholdes. Forvekslinger kan ikke fuldstændigt udelukkes, men vil have et meget begrænset omfang.
2. I andre tilfælde kan man vælge at give samme jagttid til alle involverede arter, idet den mest fåtallige vurderes at kunne bære en jagtlig udnyttelse. Dette er fx tilfældet for svømmeænder, hvor knarand i en årrække har været den mest fåtallige svømmeandart i Danmark. Selvom knarand har haft en jagttid siden 1994, går bestanden i Danmark frem, og det kan derfor vurderes at det ikke giver problemer, at arten har en jagttid.
3. Endelig kan der være tilfælde, hvor den mindst talrige art har en bestand, der er for lille til en jagtlig udnyttelse. I så tilfælde kan forvekslingsproblemer føre til anbefalinger af fredninger, i det mindste lokalt. Fredningerne af sædgæs i Jylland (af hensyn til den lille fenoskandiske ynglebestand), af skalleslugere (af hensyn til den lille danske ynglebestand af stor skallesluger) og af måger om efteråret i

Sydøstdanmark (af hensyn til den lille danske ynglebestand af baltisk sildemåge) er eksempler på dette.